

Men der er jo nogle rammer, som kommunerne skal bevæge sig inden for, og jeg nævnte lige før i min ordførertale, at ifølge en analyse, som Ældre Sagen har fremlagt, ser det ud til, at forskellene er blevet for store. Det var da en meget konkret tilkendegivelse af, at der er noget, der skal snævers ind, at kommunerne skal bevæge sig inden for et mindre felt, men alligevel foretage deres skøn.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Hr. Jørn Pedersen som ordfører.

Jørn Pedersen (S):

Om Enhedslistens forslag vil jeg gerne helt konkret sige, at det for mig at se er meget fornuftigt.

Det forholder sig sådan, at helbredstillægget ikke har haft nogen lang eksistens her på Jorden, faktisk kun nogle måneder, idet det trådte i kraft i foråret 2001. Der er så sket det, som vi fik ud af debatten med hr. Flemming Oppfeldt for lidt siden – det fremgår for øvrigt også af forslaget – at der er meget stor forskel på, hvordan det er blevet modtaget og behandlet i kommunerne.

Kl. 16.00

Jeg vil godt minde om, at Folketinget faktisk bevilgede mange penge til at lave en forbedring for de svageste stillede pensionister; det var helt klart et godt forslag med et godt socialt sigte. Men samtidig har det jo vist sig, at kommunerne har benyttet muligheden til at stramme op på den praksis, der drejer sig om de personlige tillæg, som bliver givet ud fra en personlig, individuel vurdering.

Jeg vil godt sige, at jeg synes, vi har to muligheder for at løse problemet. Den ene mulighed vil jeg gerne placere hos regeringen, for nu har man jo været så venlig at sige, at ældreområdet skal tilgodeses med ret mange penge, og det synes vi absolut er en smuk tanke, som vi vil se positivt på. Men jeg vil godt spørge regeringspartierne og sådan set også socialministeren: Kunne man tænke sig, at man ud over at bruge mange penge på forskellige fritvalgsmodeller også kunne tage området her op til overvejelse? Det er jo helt indlysende, at når ca. halvdelen af landets kommuner og måske oven i købet flere benytter lejligheden til at lave forringelser for de borgere, vi faktisk herindefra har villet støtte, kunne man måske overveje: Jamen hvad gør vi ved det? Er det muligt, at man i forbindelse med de kommende finanslovdokumenter også vil tage helbredstillægget op til vurdering og sige, at

nogle af de penge, man afsætter, skal gå til det område? Det er mulighed nr. 1.

Mulighed nr. 2 ligger også hos regeringen. Det kunne af gode grunde ikke lade sig gøre sidste år, for da havde ordningen kun været i kraft i ca. en måned, men nu har man set, hvordan det er gået, og hvad agter regeringen at gøre i de forhandlinger, den skal have med kommunerne? Hvis det er rigtigt, hvad hr. Flemming Oppfeldt og også socialministeren siger, nemlig at man er optaget af at få løst de problemer, er der jo kun én vej at gå. Det er handling, det er ikke tomme ord, det er rent faktisk at skabe forbedringer for de mennesker, der er ringere stillet på en hel række områder.

Enhedslisten nævner i sit beslutningsforslag fire områder. Jeg ved ikke, om det er de mest typiske, men jeg tror, det er noget i den retning, og vi kan i hvert fald se, at der er anvist nogle områder, hvor det er gået galt. Hvad vil man gøre ved det? Som sagt har regeringen to muligheder, og vi kan kalde dem A og B. A: Finanslovforhandlingerne, hvor man vil bringe penge i spil. B: Kommuneforhandlingerne, hvor man face to face sidder sammen med kommunerne, også dem, der har snydt på vægten. Hvad vil man gøre? Man har de to muligheder.

Det er helt åbenlyst, som det også fremgår af forslaget, at der er sket nogle ting, der bestemt ikke var tilsigtet fra det flertal i Folketinget, der bevilgede flere hundrede millioner kroner. Hvad vil man gøre? I Socialdemokratiet er vi parat til at gå i gang, vil jeg gerne sige. Vi synes, det er en god idé, og vi synes, det er godt, at Enhedslisten har fremsat dette beslutningsforslag, så vi allerede nu får gang i processen.

Pia Kristensen (DF):

Dansk Folkeparti er meget opmærksom på, at opdelingen af de hidtidige personlige tillæg i henholdsvis helbredstillæg og personlige tillæg har haft den meget uheldige konsekvens, at der er sket en betydelig udgang i tildelingen af personlige tillæg til bl.a. fodbehandling, tandproteser, briller og diætkost. Mange pensionister har klaget deres nød til Ældre Sagen, hvilket er fuldt forståeligt, for man skal tænke på, at her er der ikke tale om luksusgoder, men nødvendige foranstaltninger, som har stor betydning for pensionisters almene tilstand og helbred.

Dansk Folkeparti finder det selvfølgelig foruroligende, at en undersøgelse foretaget af Ældre Sagen viser, at lidt over halvdelen af landets kommuner har strammet tildelingskriterierne